14/05/2020

Τι έλεγε ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών για τη Θεία Κοινωνία το 1988

/ Επικαιρότητα

Ένα κείμενο του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών, γραμμένο το 1988, που τονίζει ότι ο πιστός που κοινωνεί λαμβάνει μόνο Ζωή από την πηγή της Ζωής και όχι θάνατο, αναδημοσιεύει η Ιερά Μητρόπολη Κηφισιάς, Αμαρουσίου και Ωρωπού σε πρόσφατη ανάρτησή της στην επίσημη ιστοσελίδα της, με τίτλο: «Ο Ιατρικός Σύλλογος για τη Θεία Κοινωνία και η εκ τάφου φωνή του αειμνήστου καθηγητή καρδιολογίας Αθανασίου Αβραμίδη».

Η ανακοίνωση αναφέρει τα εξής:

«Στις 15 Ιανουαρίου 2020, έφυγε από την επίγεια ζωή, πλήρης ημερών, ***ο Καθηγητής καρδιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Αθανάσιος Αβραμίδης****, ένας διαπρεπής επιστήμων, ο οποίος υπηρέτησε τον πάσχοντα άνθρωπο με αληθινή αγάπη, ως εικόνα Χριστού.*

Είναι ένας από τους πολλούς επιστήμονες που με την παρουσία τους και την επιστημονική τους προσφορά, απέδειξαν και αποδεικνύουν, ότι η επιστήμη και η πίστη, μπορούν να συμβαδίζουν και να αλληλοβοηθούνται. Η πίστη γίνεται κινητήρια δύναμη για επιστημονική προσφορά στο συνάνθρωπο και η επιστήμη, όταν είναι απαγκιστρωμένη από αλαζονικές ιδεοληψίες, ενισχύει περισσότερο την πίστη σε Εκείνον ο Οποίος τα πάντα εν σοφία εποίησεν.

Ο εκλιπών καθηγητής ασχολήθηκε με πολλά θέματα βιοηθικής που προβλημάτισαν τον κόσμο και τη χριστιανική σκέψη. Ευθανασία, ομοιοπαθητική, θεωρία της εξέλιξης, εγκεφαλικός θάνατος, επιθανάτιες εμπειρίες κ.λπ.. Υπήρξε συνιδρυτής του συλλόγου προστασίας αγέννητου παιδιού, μαζί με τον αείμνηστο π. Γεώργιο Μεταλληνό και με άλλες σημαντικές προσωπικότητες.

Αυτές τις σκληρές ημέρες, σαν μέσα από τον τάφο, ακούστηκε η φωνή του μακαρίτη καθηγητή Αθ. Αβραμίδη, για να ελέγξει όσους, χωρίς να γνωρίζουν τι κακό κάνουν στον εαυτό τους, υποτιμούν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Ήλθε στην επικαιρότητα η απάντηση που είχε δώσει ο αείμνηστος για λογαριασμό του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών σε ερώτηση κάποιου βουλευτή το έτος 1988, για τη «μετάδοση ασθενειών» από τη Θεία Κοινωνία.

Ακολουθούν αποσπασματικά μερικά σημεία αυτής της απάντησης:

«Προφανώς, ο ερωτών βουλευτής, δεν γνωρίζει ότι το θέμα αυτό είναι παμπάλαιο, και επ'αυτού κατά καιρούς έχουν λάβει θέση οι πάντες. Πρόκειται δε, για ένα θέμα πίστεως κατ'εξοχήν και ελάχιστα ιατρικό, διότι είναι θέμα επενεργείας υπερφυσικών πνευματικών δυνάμεων, οι οποίες βρίσκονται πέραν από το πεδίο ερεύνης και των δυνατοτήτων της επιστήμης.

Ο πιστός προσέρχεται για να κοινωνήσει ... μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης! Πίστεως σε εκείνον που είπε: «ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ» και είναι πεπεισμένος ότι μεταλαμβάνει Σώμα και Αίμα Χριστού.

Προσέρχεται δε, με συντριβή καρδίας στο Άγιο Ποτήριο, στο Ποτήριο της Ζωής, ίνα λάβει Χριστό, Σωτήρα και Ζωή, από την πηγή της Ζωής!

Όχι θάνατο!

Στο όνομα της Πίστεώς του και στην αξιοπιστία του Θεού του, του είναι αδιανόητο ότι ο παντοδύναμος Θεός, ο οποίος αγάπη εστι και από αγάπη για τον άνθρωπο ανέβηκε στο Σταυρό, θα επέτρεπε ποτέ να μεταδωθεί στον

μεταλαμβάνοντα μία οποιαδήποτε αρρώστια, με το ίδιο Του το Σώμα και με το δικό Του Αίμα, όταν με αυτά τον αγιάζει. Επομένως διά τον πιστό, πρόβλημα δεν υπάρχει.

Εκείνοι όμως οι οποίοι αμφιβάλλουν η φοβούνται μην πάρουν κάποια αρρώστια με τη Θεία Κοινωνία, όσοι δεν πιστεύουν στην ουσία της Θείας Κοινωνίας, αυτοί που δεν έχουν λόγο να μεταλάβουν και είναι δικαίωμά τους, πρέπει να απέχουν.

Ας αφήσουν όμως τους άλλους ήσυχους. Είναι μάλιστα παρατηρημένο ότι οι μη πιστεύοντες είναι κυρίως εκείνοι οι οποίοι περισσότερο ομιλούν δια τους κινδύνους από τη Θεία Κοινωνία. Όπως και το ότι «κόπτονται» για το καλό των πιστών εξ' εκείνων που ασκούν πολεμική εναντίον της πίστεως.

Πάντως ιατρικώς, δεν υπάρχει ούτε μία βεβαιωμένη περίπτωση απλού πιστού, στον οποίο να έχει μεταδωθεί αρρώστια με τη Θεία Μετάληψη. Ούτε και ιερέως ο οποίος μάλιστα μετά την κοινωνία των πιστών κάνει την κατάλυση και καταπίνει όλα τα υπόλοιπα της Θείας Κοινωνίας μέχρι τρυγός, μαζί με ότι από το στόμα του κάθε μεταλαμβάνοντος διά της Αγίας Λαβίδος, κατέληξε στο Άγιο Ποτήριο.

Ούτε ακόμα και τότε που έβραζε η φυματίωση, εθέριζε η σύφιλη και η λέπρα ήταν ευρύτατα διαδεδομένη!

Σύγκρουση μεταξύ επιστήμης και Εκκλησίας δεν υπάρχει, παρά μόνο στους έχοντες τρικυμία εν κρανίω*.*

Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών 1988»

Αυτή η επίσημη απάντηση του Ιατρικού Συλλόγου, ουδέποτε ανεκλήθη. Αντιθέτως, και σήμερα παρότι η χριστιανοφοβία στην κάποτε χριστιανική χώρα μας ξεχειλίζει, βρέθηκαν κορυφαίοι καθηγητές της Ιατρικής Επιστήμης, να επιβεβαιώσουν όσα ο Ιατρικός Σύλλογος δια του Αθανασίου Αβραμίδη διατύπωσε. Σε αυτούς τους επιστήμονες οφείλουμε άπειρη ευγνωμοσύνη, και σε αυτούς ταιριάζει το αγιογραφικό «επιστήμη ιατρού ανυψώσει κεφαλήν αυτού, και έναντι μεγιστάνων θαυμασθήσεται.» (Σοφία Σειράχ 38, 3)